

ການເຜົ່າລະວັງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຈາກພາຍນອກ ແລະ ການປ່ຽນຖ່າຍເຂົ້າສູ່ຍຸກດິຈິຕອນ

ຫຼັງຈາກການເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານສະຖຽນລະພາບການເງິນອາຊຽນ+3 (ASFR) ປະຈຳປີ 2024, ສະພາບການເງິນໂລກຍັງມີຄວາມຜັນຜວນ ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ນະໂຍບາຍການຄ້າ ແລະ ເສດຖະກິດ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມເຄັ່ງຕຶງດ້ານພູມມິລັດຖະສາດ. ນັບແຕ່ສະຫະລັດອາເມລິກາ ປະກາດອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າຮອບທຳອິດຕໍ່ຄູ່ການຄ້າຕົ້ນຕໍ ໃນເດືອນກຸມພາ 2025, ຄວາມເຄັ່ງຕຶງຂອງຕະຫຼາດໄດ້ມີການຜັນແປໄປຕາມການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໄດ້ຂຶ້ນສູ່ລະດັບສູງສຸດພາຍຫຼັງ "ວັນປິດປ່ອຍ" ວັນທີ 2 ເດືອນເມສາ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ, ເງິນໂດລາສະຫະລັດຫຼຸດລົງ ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກຸມພາ ຍ້ອນວ່ານັກລົງທຶນໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງໂດລາໃນຖານະເປັນຊັບສິນທີ່ປອດໄພ ທາມກາງຄວາມຄາດຫວັງຂອງນະໂຍບາຍພາສີ ແລະ ຄວາມກັງວົນທາງດ້ານການເງິນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສະຫະລັດ ແລະ ອັດຕາຜົນຕອບແທນພັນທະບັດລັດຖະບານສະຫະລັດໄດ້ຟື້ນຕົວຂຶ້ນຫຼັງຈາກວັນຢຸດພັກເກັບພາສີ 90 ວັນ ແຕ່ເງິນໂດລາຍັງອ່ອນຕົວ ນອກເໜືອຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງການຄ້າ, ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານພູມສາດທາງດ້ານພູມມິລັດຖະສາດຍັງສືບຕໍ່ກົດດັນຕະຫຼາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຕະຫຼາດການເງິນໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຕອບສະໜອງກັບເຫດການພາຍນອກແຕກຕ່າງກັນໄປ ຂຶ້ນກັບລະດັບການເພິ່ງພາທາງການຄ້າກັບສະຫະລັດ ແລະ ລະດັບອັດຕາພາສີທີ່ຖືກບັງຄັບໃຊ້ ໂດຍບໍ່ຄ່າເຖິງບັດໄຈສະເພາະຂອງແຕ່ລະປະເທດ. ອັດຕາຜົນຕອບແທນພັນທະບັດລັດຖະບານໃນພາກພື້ນມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ຕໍ່ຜົນຕອບແທນພັນທະບັດລັດຖະບານສະຫະລັດໜ້ອຍກວ່າ ແລະ ຫຼຸດລົງໃນຫຼາຍຕະຫຼາດຂອງພາກພື້ນຕ່າງໆ.

ມາດຕະການພາສີຂອງສະຫະລັດ ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກທຸລະກິດທີ່ເນັ້ນການສົ່ງອອກໃນບາງປະເທດອາຊຽນ+3, ການປະກາດພາສີໃນວັນທີ 2 ເດືອນເມສາ ເຮັດໃຫ້ຮຸ້ນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໃນປະເທດທີ່ເພິ່ງພາການສົ່ງອອກສູ່ສະຫະລັດມີຄວາມອ່ອນແອຫຼາຍກ່ວາປະເທດອື່ນໆ. ພ້ອມນີ້ຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນກຳໄລຂອງບໍລິສັດອາດຈະຮ້າຍແຮງເປັນພິເສດ ສຳລັບທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ເພິ່ງພາຄວາມຕ້ອງການຂອງສະຫະລັດສູງ ບໍ່ວ່າຈະທາງກົງ ຫຼື ຜ່ານລະບົບຕ່ອງໂສ້ອຸປະທານທີ່ໄລກ.

ສະກຸນເງິນໃນພູມມິພາກໂດຍທົ່ວໄປ ແຂງຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນທຽບກັບເງິນໂດລາສະຫະລັດໃນໄລຍະ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2025 ສ້າງຜົນກະທົບໄລຍະຍາວຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານການເງິນອາຊຽນ+3 ເນື່ອງຈາກເງິນໂດລາສະຫະລັດຖືກຕີລາຄາວ່າມີຄວາມປອດໄພໜ້ອຍລົງ ແລະ ພັນທະບັດລັດຖະບານຂອງສະຫະລັດສູນເສຍສະຖານະພາບອ້າງອີງທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການວິເຄາະ ແລະ ຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດ. ການຂາດຊັບສິນທີ່ປອດໄພ ສາມາດເພີ່ມຄວາມຜັນຜວນໃນຕະຫຼາດການເງິນໃນພາກພື້ນ ເນື່ອງຈາກວ່າເງິນໂດລາສະຫະລັດເປັນສະກຸນເງິນຕົ້ນຕໍໃນການຈັດຫາເງິນທຶນ.

ສິ່ງທີ່ໜ້າຍິນດີແມ່ນ ພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະຂອງນະໂຍບາຍການຄ້າທີ່ບໍ່ແນ່ນອນນີ້ ດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະຄວາມຍືດຍຸ່ນ. ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານສ່ວນໃຫຍ່ໃນພາກພື້ນໄດ້ຕອບສະໜອງທັນທີ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງດ້ານການຄ້າດັ່ງທີ່ຄາດການໄວ້ ແລະ ມີທີ່ວ່າງທາງດ້ານນະໂຍບາຍພຽງພໍ ສຳລັບການສະໜັບສະໜູນເພີ່ມເຕີມຖ້າຈຳເປັນ. ຂະແໜງການທະນາຄານຍັງຄົງມີທຶນຮອນເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໝັ້ນທ່ຽງ ເປັນເສົາຄໍ້າຫຼັກຂອງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານການເງິນໃນພາກພື້ນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມອ່ອນແອຍັງມີຢູ່ໃນບາງປະເທດອາຊຽນ+3 ເມື່ອທຽບໃສ່ປີ 2023 ອັດຕາສ່ວນຫນ້າສົນທິງ ຫົນດີ GDP ພາກພື້ນເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍໃນປີ 2024 ຍ້ອນການກູ້ຢືມເພີ່ມຂຶ້ນຈາກທັງພາກວິສາຫະກິດ ແລະ ພາກ ລັດ, ຄວາມສ່ຽງຫນ້າສົນທິງຢູ່ໃນລະດັບສູງໃນບັນດາທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ (SME).

ການຊະລໍາດົວຂອງອຸປະສົງໂລກ ຊຶ່ງອາດເກີດຈາກອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຜົນກະທົບຈາກບັດໄຈອື່ນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມ ກົດດັນເຫຼົ່ານີ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະໃນອຸດສາຫະກຳທີ່ເພິ່ງພາການສົ່ງອອກ, ທຸລະກິດ SME ທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບໃນກຸ່ມວັດຖຸດິບ ແລະ ຂະແໜງການຜະລິດເຮັດໃຫ້ມີລະດັບຫນ້າສົນທິງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈຳ ເປັນຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມການເປີດຮັບຄວາມສ່ຽງຂອງລະບົບການເງິນຂອງທຸລະກິດເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ທະນາຄານຂອງສະຫະລັດ (Fed) ຈະເລີ່ມຮອບວຽນການຫຼຸດອັດຕາດອກເບ້ຍ ແຕ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ ທີ່ຖືກກະຕຸ້ນຈາກມາດຕະການພາສີ ແລະ ລາຄານ້ຳມັນອາດຈະສູງຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມເຄັ່ງຕຶງທາງດ້ານພຸມມິລັດຖະສາດ ອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າ ຫຼື ປ່ຽນທິດທາງ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເງິນໃນພາກພື້ນ. ບົດທີ 2 ໄດ້ວິເຄາະຜົນກະ ທົບດ້ານການເງິນໂລກ ຕໍ່ສະຖານະພາບການເງິນອາຊຽນ+3 ລວມທັງໄລຍະເຂັ້ມງວດຂອງການເງິນທົ່ວໂລກໃນ ປີ 2022 – 2023. ໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ, ຕະຫຼາດພາກພື້ນປະຊາຊົນກັບຄວາມກົດດັນແຕ່ບໍ່ມີວິກິດການລະບົບ ຊຶ່ງສະແດງ ໃຫ້ເຫັນພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະມາດຕະການນະໂຍບາຍທີ່ປັບໃຊ້ເໝາະສົມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມບອບບາງ ຍັງຄົງຢູ່ໃນເສດຖະກິດທີ່ເພິ່ງພາພາຍນອກສູງ ແລະ ທຸລະກິດທີ່ມີຫນ້າສົນທິງສູງສູງເຊັ່ນ: ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ການ ກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ ແລະ ວັດຖຸດິບ ຊຶ່ງຍັງຄົງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເພີ່ມອັດຕາດອກເບ້ຍທົ່ວໂລກ ຫຼື ຄ່າເງິນຕາ ທ້ອງຖິ່ນຫຼຸດລົງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານຕະຫຼາດເພີ່ມຂຶ້ນໃນສະຖາບັນການເງິນ ສາມາດເພີ່ມຄວາມອ່ອນ ໄຫວຕໍ່ກັບອັດຕາດອກເບ້ຍທົ່ວໂລກ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຫັນໄປສູ່ການທະນາຄານດິຈິຕອນຍັງສືບຕໍ່ຮ້ອນແຮງໃນພາກພື້ນ ເຖິງວ່າຈະສ້າງປະໂຫຍດ ດ້ານປະສິດທິພາບ, ຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງທາງດ້ານການເງິນທີ່ສູງຂຶ້ນ ແຕ່ການຫັນເປັນດິຈິ ຕອນກໍໄດ້ນຳມາສູ່ຄວາມສ່ຽງໃຫມ່ ຫຼື ການປ່ຽນແປງລັກສະນະ ແລະ ການແຜ່ກະຈາຍຂອງຄວາມສ່ຽງແບບດັ້ງເດີມ ໃນຂະແໜງການທະນາຄານ. ບົດທີ 3 ໄດ້ສຳຫຼວດພາບລວມທີ່ໄດ້ກຳລັງປ່ຽນແປງ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມ ຫມັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານການປະຕິບັດງານເຊັ່ນ: ໄພຂົ່ມຂູ່ທາງອິນເຕີເນັດ, ການຍຸດສະຖິກຂອງ ການບໍລິການ ແລະ ການສື່ສານຍັງຄົງເປັນຄວາມກັງວົນທີ່ສຳຄັນ. ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານລະບົບ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກ ບົດບາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການເອື້ອອຳນວຍຈາກບໍລິສັດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖາບັນການເງິນໃນການໃຫ້ບໍລິການທະນາຄານດິຈິ ຕອນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຈຸດປະສົງລວມດ້ານການເງິນໃນບາງປະເທດອາຊຽນອາດຈະເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນດິ ຈິຕອລໃໝ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິນເຊື້ອ ແລະ ທຸລະກິດສູງຂຶ້ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານນະໂຍບາຍຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາຍັງຄົງເປັນເງົາທັບແນວໂນ້ມການເຕີບໂຕ ຂອງອາຊຽນ+3, ແຕ່ອ່ອນຄ່າລົງຢ່າງມີຄວາມສຳຄັນຂອງເງິນໂດລາສະຫະລັດໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກພາຍ ນອກ, ຫຼຸດຜ່ອນແຮງກົດດັນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ເປີດທີ່ຫວ່າງສຳລັບມາດຕະການ ຫຼື ນະໂຍບາຍ ສະໜັບສະໜູນ. ການປະສານສານນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນປະເທດຄວນໄດ້ຮັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະມັດລະວັງເພື່ອຮັກສາພື້ນທີ່ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມທົນທານຕໍ່ຜົນກະທົບ ພາຍນອກ. ນະໂຍບາຍເງິນຕາສາມາດສະໜັບສະໜູນເສດຖະກິດໃນໄລຍະຊະລໍາດົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ໃນຂະນະທີ່

EN
ID
MS
ZH
JA
KM
KO
LO
MY
TH
VI

ນະໂຍບາຍການເງິນສາມາດນຳມານຳໃຊ້ຊຸມໃສ່ຂະແໜງການທີ່ມີຄວາມບອບບາງຫຼາຍກວ່າ. ມາດຕະການປ້ອງກັນເສດຖະກິດມະຫາພາກ (Macroprudential) ຍັງສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສະຫນັບສະຫນູນນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະການເງິນ ໃນກໍລະນີເກີດບັນຫາຄວາມຫມັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນເຊັ່ນ: ການສະສົມຫນີ້ສິນ.

ຄວາມກັງວົນຕໍ່ສະຖານະພາບຂອງເງິນໂດລາສະຫະລັດໃນສະຖານະເປັນຊັບສິນທີ່ປອດໄພ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ກະແສງເງິນທຶນບາງສ່ວນຫັນເຂົ້າສູ່ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເຖິງແມ່ນວ່າ ສິ່ງນີ້ອາດຈະສະຫນັບສະຫນູນສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນພາຍໃນປະເທດ ແຕ່ໜ່ວຍງານກັບກຳ-ຕິດຕາມຄວນລະມັດລະວັງຕໍ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຄວາມຜິດປົກກະຕິຂອງລາຄາຊັບສິນ ແລະການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື້ອທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ຄວນກຽມພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ມາດຕະການກວດສອບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ໃນໄລຍະຍາວ, ການເຊື່ອມໂຍງທາງດ້ານການເງິນໃນພາກພື້ນທີ່ເລິກເຊິ່ງສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອີງໃສ່ເງິນໂດລາສະຫະລັດເປັນສະກຸນເງິນຕົ້ນຕໍສຳລັບການສະໜອງທຶນໃນພາກພື້ນ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມຜັນຜວນໃນໄລຍະສັ້ນ, ປະເທດອາຊຽນ+3 ຄວນເສີມສ້າງຂອບນະໂຍບາຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກສາກົນ (ບົດທີ 2) ແລະ ພາບລວມທາງດ້ານການເງິນພັດທະນາຄຽງຄູ່ກັບການຫັນເປັນດິຈິຕອນ, ການສ້າງສົມດຸນລະຫວ່າງນະວັດຕະກຳ ແລະ ຄວາມຫມັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ແນວທາງແບບອົງກອນລວມ ແລະ ຫຼາຍມິຕິ (ບົດທີ 3).